

Effekterna av de statliga stabilitets- åtgärderna

2010-08-23

– Tredje rapporten 2010

INNEHÅLL

SAMMANFATTNING	1
BAKGRUND	2
Fl:s uppdrag	2
BANKERNAS FINANSIERING	5
Marknadsräntornas utveckling	5
Bankernas emissioner av värdepapper	6
Bankernas inlåning från allmänheten och hushållens sparande	9
Likviditetskostnaden/bankernas finansieringsstrategi	11
BANKERNAS UTLÅNINGSRÄNTOR	13
Utlåningsräntor till företag	13
Utlåningsräntor till hushåll	14
UTLÅNINGSTILLVÄXTEN	15
Bankernas utlåning i Baltikum	16

Rapporten är återrapportering enligt uppdrag i Finansinspektionens regleringsbrev för 2010 och framtagen efter samråd med Riksgälden.

Sammanfattning

Utnyttjandet av de statliga stabilitetsåtgärderna minskade ytterligare under det andra kvartalet 2010. Riksbankens utlåning till bankerna minskade och alla banker och bolåneföretag hade vid halvårsskiftet lämnat det statliga garantiprogrammet.

Bankernas utlåningsmarginal på bolån ökade. Utlåningsmarginalen till företag minskade något men är fortfarande betydligt högre än vid finanskrisens inledning. Inlåningsmarginalerna är fortsatt historiskt låga och negativa, men ökade något under perioden och ligger nu nära noll.

Bankernas kostnad för att hantera likviditetsrisk är oförändrad eller något lägre för längre löptider jämfört med föregående kvartal.

Bankernas utlåning till hushåll fortsatte att öka snabbt, cirka 9 procent på årsbasis. Utlåningen till företag minskade med 3,5 procent jämfört med andra kvartalet 2009.

Bankernas kreditförluster i de baltiska länderna fortsatte att minska även under årets andra kvartal. Kreditförlusterna i förhållande till den totala utlåningen var 3,3 procent. Det är den lägsta nivån sedan finanskrisen inleddes.

Bakgrund

Till följd av den internationella finanskrisen beslutade staten om olika åtgärder som minskar riskerna för inlåningskunder och andra långivare till banker och kreditinstitut (nedan banker):

- *Införandet av en stabilitetsfond.* Genom en ny lag har regeringen fått möjlighet att med kort varsel lämna stöd i olika former till kreditinstitut. Stöd får lämnas till banker med säte i Sverige och för att motverka en risk för allvarlig störning i det finansiella systemet i landet.
- *Garantiprogram för bankers upplåning.* De banker som så önskar kan, mot en garantiavgift, avtala med staten om en garanti för nyupplåning. Programmet gäller under en begränsad tid. Garantin innebär att staten träder in om inte banken kan betala.
- *Utvidgad insättningsgaranti.* I princip all inlåning som uppgår till det största beloppet av 50 000 euro eller 500 000 kronor omfattas av insättningsgaranti.
- *Likviditetsstödjande åtgärder.* Riksbanken och Riksgälden har på olika sätt stöttat bankernas tillgång till finansiering genom likviditetsstödjande åtgärder.
- *Kapitaltillskottsprogram.* Bankerna kan ansöka om kapitaltillskott hos staten. Programmet omfattar maximalt 50 miljarder kronor.

FI:s uppdrag

Regeringen har uttryckt att avsikten med stödet till det finansiella systemet är att det ska komma även hushåll och företag till del. FI:s uppdrag innebär:

- Granska att de åtgärder som beslutats i samband med lagen om statligt stöd till kreditinstitut också kommer hushållen och företagen till del
- Granska att kreditinstituten inte utnyttjar garantierna på ett otillbörligt sätt
- Granska utvecklingen av institutens utlåning i andra länder

Under 2010 ges rapporten ut kvartalsvis till följd av ett förbättrat marknads-läge.

Viktiga datum*2008*

- 13 juli De amerikanska bostadsinstituten Fannie Mae och Freddie Mac övertas av den amerikanska staten.
- 15 september Lehman Brothers ställer in sina betalningar och ansöker om konkurskydd enligt chapter 11.
- 18 september Den svenska staten, i form av Riksgälden, stödjer de svenska storbankernas likviditet för första gången. Därefter följer ett antal åtgärder från Riksbanken för att underlätta bankernas likviditetssituation.
- 19 september Det amerikanska räddningspaketet presenteras och godtas sedermera i något justerad version av kongressen och representanthuset 3 oktober.
- 6 oktober Staten ändrar insättningsgarantin till att täcka fler konton och ett större belopp.
- 8 oktober Riksbanken sänker styrräntan med 0,5 procentenheter till 4,25 procent i en gemensam aktion med flertalet stora centralbanker.
- 13 oktober EU tillkännager att ett europeiskt räddningspaket kommer att införas.
- 13 oktober Regeringen meddelar att ett svenskt stabilitetspaket kommer att presenteras.
- 20 oktober Regeringen presenterar utformningen av stabilitetspaketet.
- 23 oktober Riksbanken sänker reporäntan med 0,5 procentenheter till 3,75 procent .
- 29 oktober Riksdagen beslutar om regeringens stabilitetspaket.
- 3 december Riksbanken sänker reporäntan med 1,75 procentenheter till 2,00 procent.

2009

- 3 februari Regeringen presenterar ett svenskt kapitaltillskottsprogram.
- 11 februari Riksbanken sänker reporäntan med 1,00 procentenheter till 1,00 procent.
- 2 april Regeringen förlänger garantiprogrammet för bankernas upplåning till 31 oktober 2009.
- 21 april Riksbanken sänker reporäntan med 0,50 procentenheter till 0,50 procent.
- 27 maj Riksgälden lånar för Riksbankens räkning upp motsvarande 100 miljarder kronor i utländsk valuta för att återställa valutareserven.
- 2 juli Riksbanken sänker reporäntan till 0,25 procent. Riksbanken erbjuder lån om 100 miljarder kronor med fast ränta med en löptid på 12 månader.
- 9 juli Regeringen förlänger kapitaltillskottsprogrammet till 17 februari 2010.
- 2 september Riksbanken lämnar reporäntan oförändrad. Samtidigt erbjuder man återigen ett lån om 100 miljarder med fast ränta och en löptid på knappt ett år.
- 8 oktober Regeringen beslutar att förlänga det statliga garantiprogrammet för bankernas upplåning. Programmet kommer nu att sträcka sig till 30 april 2010.
- 22 oktober Riksbanken lämnar reporäntan oförändrad. Samtidigt erbjuder man återigen ett lån om 100 miljarder med fast ränta och en löptid på knappt ett år.

2010

- 21 januari Regeringen förlänger kapitaltillskottsprogrammet till 17 augusti 2010.
- 1 februari Riksbankens swapavtal med Federal Reserve löper ut.
- 31 mars Regeringen förlänger garantiprogrammet till 30 juni 2010.
- 4 april Riksbanken upphör med lån på tolv månaders löptid.
- 20 april Riksbanken upphör med lån till tre och sex månaders löptid, men erbjuder istället lån till 28 dagars löptid.

- 1 juli Regeringen förlänger garantiprogrammet för bankernas upplåning till 31 december 2010. Regeringen förlänger även kapitaltillskott-programmet till 17 februari 2011.
- 7 juli Riksbanken höjer reporäntan med 0,25 procentenheter till 0,5 procent.
- 16 juli Riksbanken höjer priset på lån med 28 dagars löptid. Påslaget utöver den genomsnittliga reporäntan höjs till 0,5 procentenheter.

Bankernas finansiering

Bankernas utlåningsräntor beror till stor del på deras finansieringskostnader. Finansieringskostnaderna utgörs framför allt av de direkta upplåningskostnaderna, det vill säga marknadsräntor och inlåningsräntor, men beror också på andra faktorer. De huvudsakliga övriga faktorerna är:

- Likviditetskostnaden/bankernas finansieringsstrategi
- Kapitalbehovet
- Kostnaden för kapitalet/avkastningskravet

Utvecklingen av dessa faktorer, till exempel ett högre kapitalbehov i bankerna, kan medföra att lägre marknadsräntor inte får fullt genomslag i bankernas utlåningsräntor.

I tidigare rapporter av effekterna av statens stabilitetsåtgärder har FI presenterat hur ovanstående faktorer påverkats av finanskrisen. Nedan följer en uppdatering av de förändringar som skett i marknadsräntorna och likviditetskostnaden sedan förra rapporteringstillfället som avsåg april 2010.

Marknadsräntornas utveckling

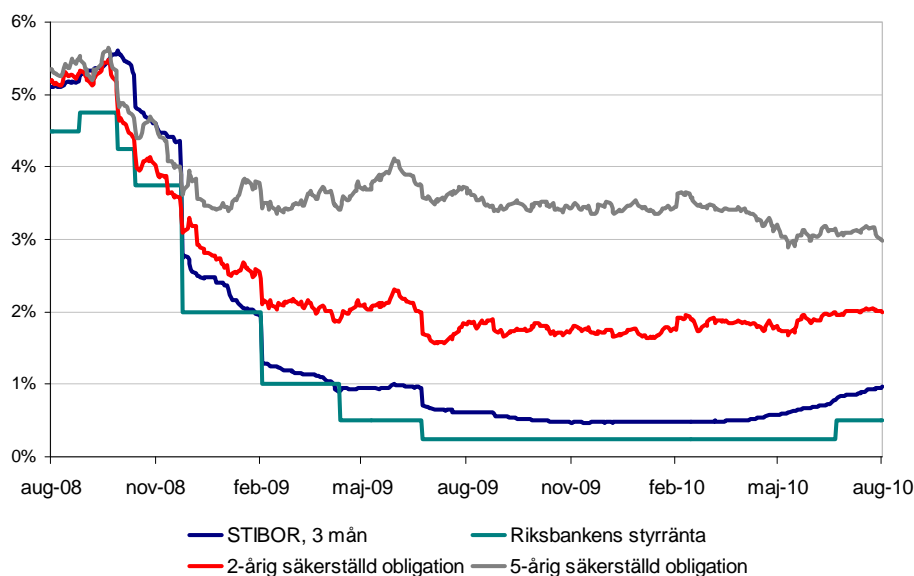
Avläsningsdag för marknadsräntorna och bankernas bolåneräntor är i denna rapport genomgående den 10 augusti 2010.

Räntorna har sjunkit kraftigt sedan oktober 2008 då regeringen meddelade att de skulle införa ett stabilitetspaket. Tremånaders interbankränta är nu 0,96 procent (se diagram 1).

Sedan april 2010 har den korta interbankräntan (Stibor 3 mån) stigit med 0,4 procentenheter. Den främsta orsaken är att reporäntan i juli höjdes med 0,25 procentenheter (till 0,5 procent) samt att marknaden förväntar sig att reporäntan kommer att fortsätta att höjas. Upplåningsräntorna för säkerställda obligationer har ökat något för kortare löptider, medan de har minskat något för längre löptider. Samma utveckling har skett med räntorna på statspapper. Utvecklingen på räntemarknaden har därmed legat i linje med Riksbankens justering av räntebanan.

Bospreadarna (skillnaden mellan räntan på en bostadsobligation och en statsobligation) steg något under början av sommaren, troligtvis till följd av oro för den europeiska skuldkrisen. I början av augusti var bospreadarna på samma, eller något lägre nivåer, som vid den förra rapporten. Under sommaren har en rad faktorer lett till minskad upplåningskostnad för bolåneföretagen. Marknaden har tolkat information om kommande regleringar för bo- och statsobligationer som mindre omfattande än vad man tidigare räknat med.

Diagram 1. Utvecklingen på räntemarknaden

Källa: Reuters Ecowin

Emissioner av värdepapper

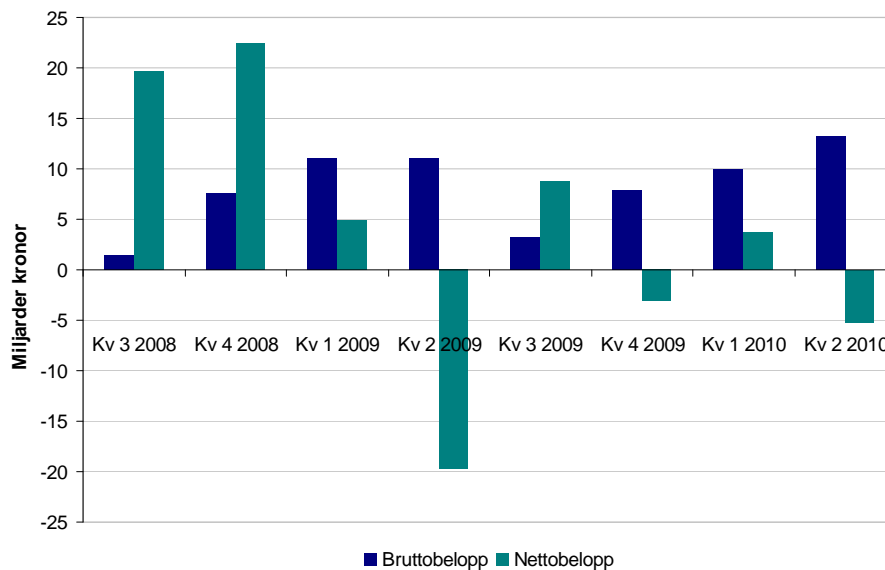
Bankernas upplåning på värdepappersmarknaderna minskade med knappt 7 procent mellan det första och andra kvartalet 2010. Upplåningen via bankernas obligationsprogram står för den största minskningen, medan upplåningen på kortare löptider ökade. Löptiderna för den totala upplåningen på värdepappersmarknaden ser dock ut att ha ökat mellan det första och andra kvartalet 2010. Samtidigt ökade bankernas inlåning från allmänheten.¹

Emissioner av bankobligationer på den svenska marknaden uppgick till 6 miljarder kronor under juni 2010, enligt SCB. Under hela det andra kvartalet 2010 emitterades drygt 13 miljarder i bankobligationer (se diagram 2). Det är det största emitterade beloppet under ett kvartal sedan finanskrisen började. Men totalt sett minskade bankerna sin upplåning på obligationsmarknaden med 5,3 miljarder kronor.

Skillnaden mellan bankernas upplåningskostnad för kort respektive lång upplåning har minskat under sommaren. Det har gjort det mer intressant för bankerna att finansiera sig långt samtidigt som det finns ett ökat intresse från bolånetagare att binda räntan.

¹ Enligt inrapportering till FI från storbankerna, Länsförsäkringar, Skandiabanken och SBAB.

Diagram 2. Emitterade nominella belopp ("bruttobelopp") och förändringen i utestående nominella belopp ("nettobelopp") på den svenska bankobligationsmarknaden

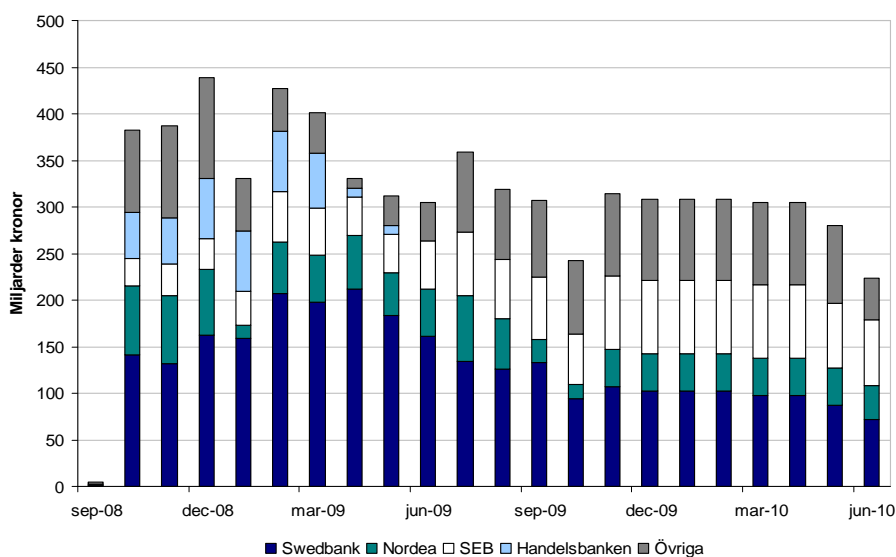

Källa: SCB

Riksbankens utlåning till bankerna har minskat betydligt jämfört med i mars (se diagram 3). I april 2010 ersatte Riksbanken lån på tre och sex månader med lån med 28 dagars löptid. Sedan den förändringen har det endast kommit in ett bud vid ett auktionstillfälle.

Den 16 juli beslutade Riksbanken att höja priset på lån med 28 dagars löptid. Det innebär ett påslag om 0,5 procentenheter, utöver den genomsnittliga reporäntan. Höjningen syftar till att uppmuntra bankerna till marknadsfinansiering och är ett led i avvecklingen av stödåtgärderna från Riksbanken.

Diagram 3. Riksbankens utestående lån till bankerna

Källa: SCB

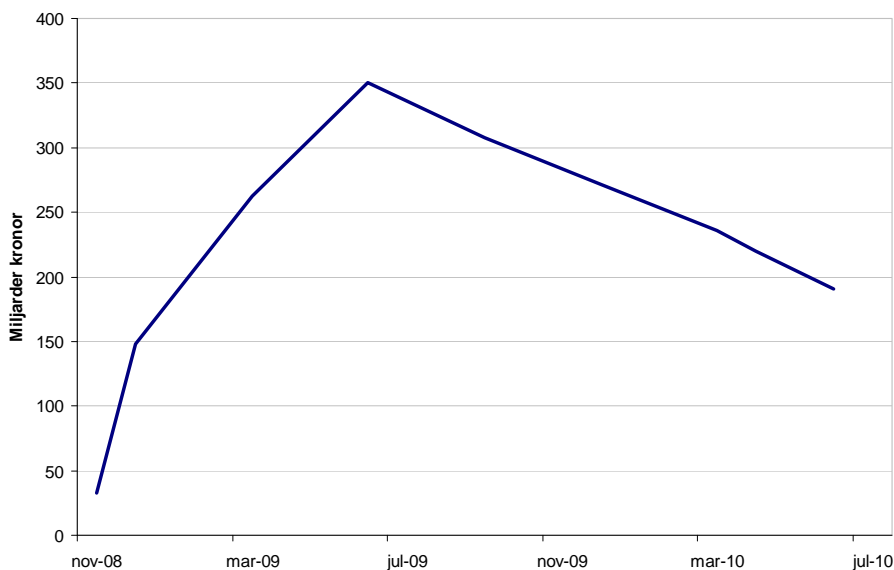
Garantiprogrammet för bankernas upplåning startade den 31 oktober 2008. Regeringen beslutade i juli att förlänga programmet till den 31 december 2010. EU-länderna har gemensamt beslutat om skärpta villkor för garantier som ingås efter 30 juni 2010. De skärpta villkoren infördes för att inte garantiprogrammen ska snedvrیدا konkurrensen på marknaden.

Vid utgången av det andra kvartalet 2010 hade alla deltagande banker och bostadsinstitut lämnat det svenska garantiprogrammet. Det innebär att instituten inte längre kan ta upp nya lån med statlig garanti utan att träda in i programmet igen. Av de sju institut som deltagit i programmet har fem fortfarande kvar garanterade lån.

Den 30 juni fanns det utestående garantier för 196 miljarder kronor. Det innebär att volymen av utestående garantier har minskat med över 150 miljarder kronor sedan halvårsskiftet 2009 då det utestående garanterade beloppet var som störst. Swedbank står för närmare 90 procent av den totala utestående volymen.

Under antagandet att inga nya garantier ställs ut kommer all upplåning inom garantiprogrammet att ha förfallit år 2015. Hittills har inga garantier behövts infriats. Riksgäldens prognos pekar mot att de totala garantiavgifterna från deltagande banker kommer att uppgå till drygt 6 miljarder kronor.

Diagram 4. Utestående volymer inom garantiprogrammet

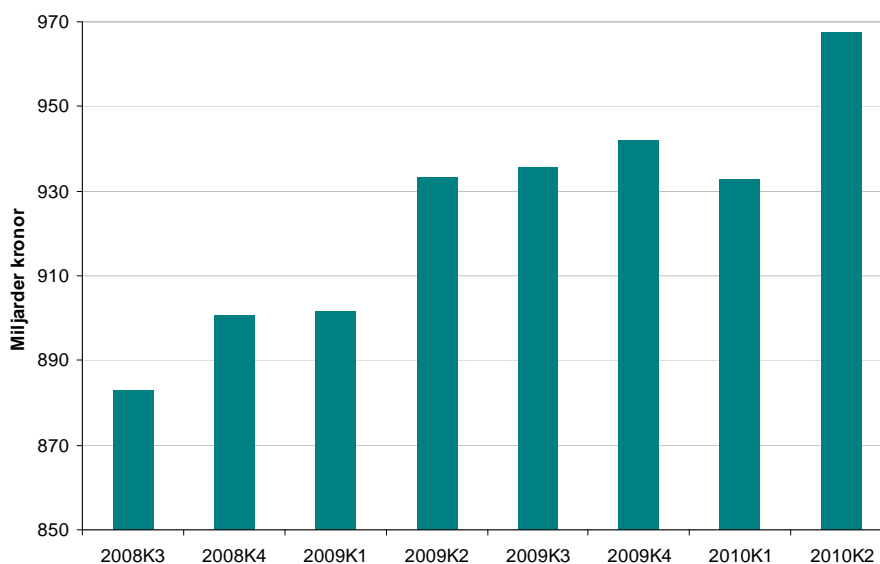
Källa: Riksgälden

Inlåning från allmänheten och hushållens sparande

Vid slutet av andra kvartalet 2010 var hushållens bankinlåning 967 miljarder kronor (se diagram 5). Det är 85 miljarder kronor mer än vid slutet av tredje kvartalet 2008, det vill säga finanskrisens utbrott. Jämfört med det första kvartalet 2010 ökade hushållens bankinlåning med 35 miljarder, vilket motsvarar en ökning på knappt 4 procent. Det är den största procentuella ökningen i hushållens bankinlåning mellan två kvartal sedan finanskrisens inledning. Avkastningen på inlåningskonton är fortfarande låg men har ökat något under det andra kvartalet 2010.

Enligt Konjunkturinstitutets Konjunkturbarometer från juli 2010 har hushållen blivit mer optimistiska om den egna och den svenska ekonomin. Samtidigt ligger hushållens sparande på en hög nivå. Hushållens konsumtion förväntas därför öka, enligt Riksbankens penningpolitiska rapport juli 2010.

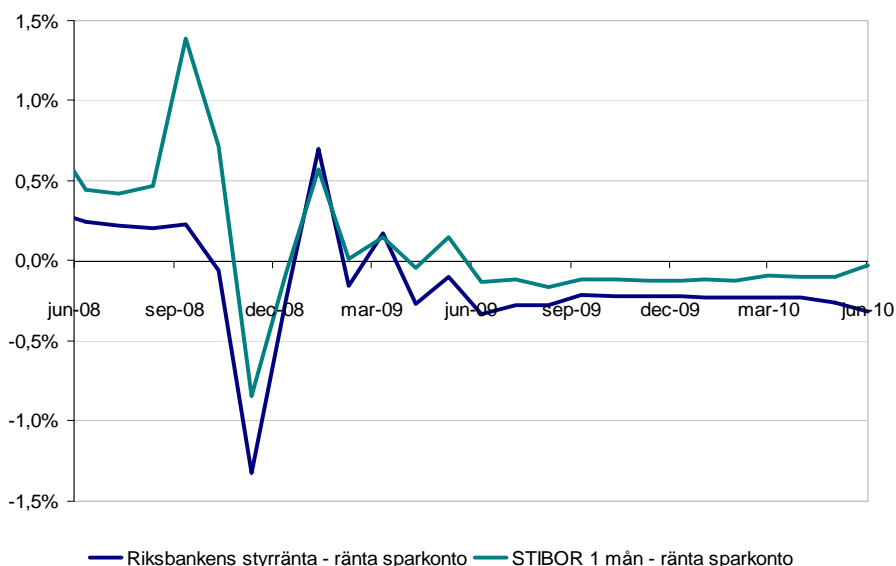
Diagram 5. Hushållens bankinlåning

Källa: SCB

I diagram 6 jämför FI räntan på bankernas största sparkonton med interbankräntan respektive Riksbankens styrränta. En positiv inlåningsmarginal innebär att bankerna betalar mindre ränta till sina kunder än vad de tjänar på att placera i marknaden.

Diagram 6. Skillnaden mellan STIBOR 1 mån respektive Riksbankens styrränta (annonseringsdag) och genomsnittlig ränta på bankernas största sparkonton

Källa: Reuters Ecowin och inrapportering till FI från storbankerna och SBAB

Inlåningsmarginalerna har sjunkit kraftigt sedan oktober 2008. I juni höjde vissa banker sin inlåningsränta. Spridningen i inlåningsränta mellan olika banker är stor eftersom villkoren för konton skiljer sig åt. Interbankräntan steg också under denna period till följd av förväntningar på en räntehöjning. Eftersom reporäntan höjdes i början av juli ökade skillnaden mellan den genomsnittliga inlåningsräntan och reporäntan under juni. Samtidigt minskade skillnaden mellan interbankräntan och inlåningsräntan. Efter höjningen av reporäntan ligger inlåningsmarginalen omkring noll, vilket är en ökning sedan förra rapporten.

Likviditetskostnaden/bankernas finansieringsstrategi

FI har i flera rapporter presenterat ett räkneexempel på kostnaden för att omvandla lång räntebindningstid till kortare. I räkneexemplet lånar en bank ut pengar till en kund som köper en bostad. Kunden betalar tremånadersränta men utlåningens kapitalbindningstid, det vill säga tiden som är kvar till nästa omläggning av lånet, är längre. När banken lånar upp pengar med tre månaders löptid tar banken likviditetsrisk. Kostnaden för banken att låna upp pengar på längre löptid och omvandla räntebetalningen till tremånadersränta ökade kraftigt under finanskrisen.

Följande exempel på likviditetskostnaden avser bankens kostnad för att emittera säkerställda obligationer och kostnaden för att omvandla dessa till rörligt. Alla räntor är marknadsnoteringar från 10 augusti 2010.

En bank lånar ut pengar till en kund som köper en bostad. Utlåningens kapitalbindningstid antas vara fem år, kunden betalar tremånadersränta (2,15 procent).

- 1) *Banken hanterar ränterisken men tar likviditetsrisken:* Banken finansierar sig på tre månaders löptid genom interbankräntan och betalar 0,96 procent i ränta. Banken har alltså en marginal på 1,19 procent [2,15–0,96]. Bankens likviditetsrisk består i risken att den inte får tillgång till ny upplåning efter tre månader och därmed får likviditetsbrist. Ju sämre finansieringsmarknaderna fungerar, desto större är den risken, och desto högre ersättning borde banken vilja ha för att binda pengar på fem år.
- 2) *Banken hanterar likviditetsrisken och ränterisken:* Banken finansierar sig genom emission av en säkerställd obligation på fem års löptid (2,97 procent). Banken ingår en ränteswap där den betalar interbankräntan (0,96 procent) och får femåriga swapräntan (2,39 procent). Banken har alltså en marginal på 0,61 procent [2,15–2,97–(0,96–2,39)], men tar varken ränterisk eller likviditetsrisk. Banken behöver alltså avstå 0,58 procentenheter för att hantera likviditetsrisken/refinansieringsrisken.

Under antagandet att bostadslånets totala löptid är fem år blir kostnaden för att försäkra sig mot likviditetsrisken 0,58 procentenheter per år. Samma räkneexempel i föregående rapport gav en likviditetskostnad på 0,70 procentenheter. Likviditetskostnaden för att omvandla en tvåårig säkerställd obligation ligger på samma nivå som vid förra rapporteringstillfället efter en uppgång under maj månad (se diagram 7).² Bankernas upplåning har i regel en blandning av olika löptider, vilket också innebär att ovanstående kostnad inte påverkar hela bankens upplåning.

² Likviditetskostnaden för korta löptider är oftast lägre än för långa löptider. Men i december 2008 var dock likviditetskostnaden för den femåriga obligationen lägre. Riksbankens stora sänkning av reporäntan i början till december påverkade prissättningen.

Diagram 7. Likviditetskostnad för att omvandla en 2-årig respektive 5-årig säkerställd obligation, rullande medelvärde³

Källa: Reuters Ecowin

Trots den senaste tidens nedgång ligger likviditetskostnaden för den femåriga löptiden inte långt under nivån under den akuta krisen hösten 2008. Den likviditetskris som då drabbade det globala finanssystemet påverkade priset på bankernas upplåning. Upplåning med längre löptider blev dyrare och kostnaden för att omvandla lång upplåning till kort räntebindningstid steg, det vill säga långa bostadsobligationsräntor steg mycket mer än långa swapräntor.

Att likviditetskostnaden steg på nytt i början av 2010 berodde främst till följd av oro för den europeiska skuldskrisen. Oron på de finansiella marknaderna har bestått under andra kvartalet vilket hållit räntan på svenska statspapper på låga nivåer. Långa swapräntor och räntan på svenska bostadsobligationer har följt med i nedgången.

³ Interpolering mellan utestående säkerställda obligationer för att skapa en obligation som är lika lång som jämförbar swap. Interpolering samt rullande medelvärde gör att likviditetskostnaden i bilden är något högre än i exemplet ovan.

Bankernas utlåningsräntor

Utlåningsräntornas utveckling beror på flera olika faktorer. I förra avsnittet behandlades bankens finansieringskostnader. Utöver dessa kostnader beror utlåningsräntorna även på:

- Konkurrensen och kundernas förhandlingsstyrka
- Bankernas strategi för utlåningen

Utlåningsräntor till företag

Sedan oktober 2008 har marginalerna för företagsutlåning ökat markant och ligger fortsatt kvar på en högre nivå jämfört med före finanskrisen. De högre marginalerna förklaras sannolikt av att bankerna upplever att kreditrisken i utlåning till företag har ökat. Dessutom har marknaden krävt att bankerna ska hålla mer kapital.

Den genomsnittliga utlåningsräntan till företag ökade något under periodens två första månader för att sjunka i juni. Samtidigt har interbankräntorna ökat under det andra kvartalet 2010. Som en följd minskade marginalen mellan bankernas utlåningsräntor till företag och interbankräntan, se diagram 8.

Diagram 8. Skillnaden mellan utlåningsräntor till företag och STIBOR 3 mån, rullande medelvärde

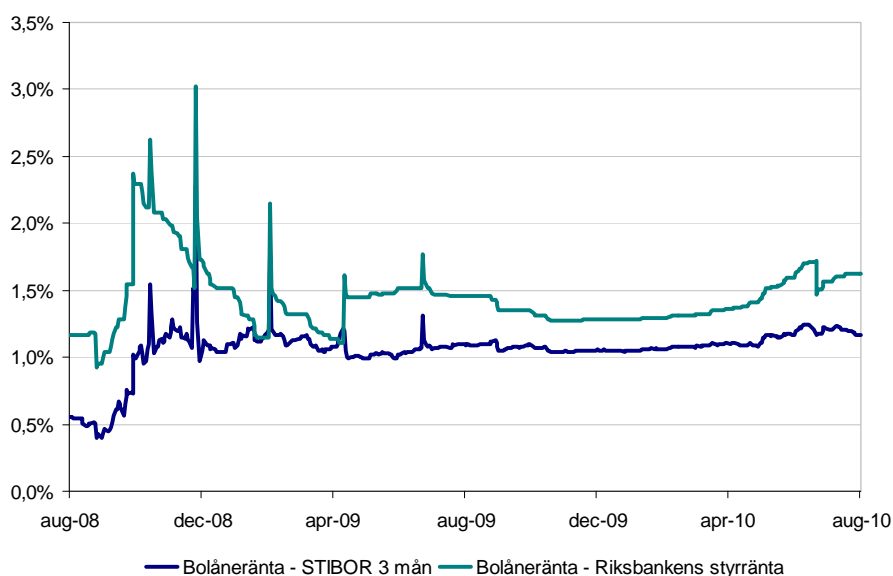

Källa: Reuters Ecowin och inrapportering till FI från storbankerna och SBAB

Utlåningsräntor till hushåll

Bankernas korta boräntor har stigit sedan förra rapporttillfället, medan de längre boräntorna har sjunkit.⁴ Bankernas bolånemarginaler har ökat sedan förra rapporttillfället, både jämfört med Riksbankens styrränta och interbankräntan (se diagram 9).

Diagram 9. Skillnaden mellan bankernas bolåneränta 3 mån och STIBOR 3 mån respektive Riksbankens styrränta

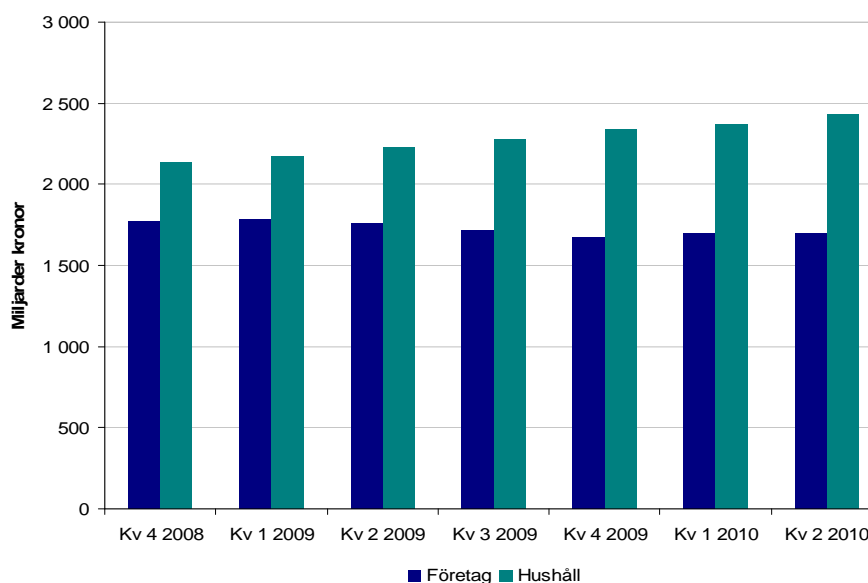
Källa: Reuters Ecowin

⁴ Bankernas inrapportering per 30/6 2010.

Utlåningstillväxten

Utlåningen till svenska hushåll ökade något under årets andra kvartal. Vid utgången av juni var den 2 428 miljarder kronor (se diagram 10). Hushållens totala skulder ökade med 51 miljarder kronor under det andra kvartalet. Nästan hela ökningen kommer från utlåning med fastigheter som säkerhet. Sedan oktober 2008 har hushållens totala lånestock ökat med 326 miljarder kronor. Det motsvarar en ökning med 16 procent.

Diagram 10. Svenska MFI:s⁵ utlåning

Källa: SCB

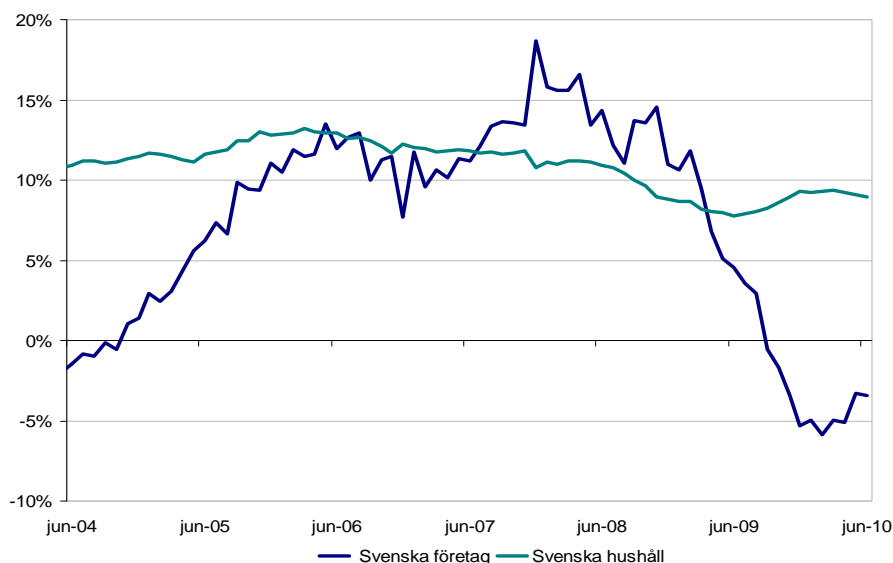
Den årliga tillväxttakten i utlåning till hushåll är fortsatt hög, 9,0 procent. Jämfört med årets första kvartal minskade tillväxten med 0,3 procentenheter (se diagram 11). I maj gavs 72 procent av bostadsinstitutens nyutlåning till svenska hushåll till rörlig ränta.⁶ Det är en minskning med 7 procentenheter sedan utgången av mars 2010 och den lägsta nivån sedan september 2008. Av bolåneföretagens totala utlåning är cirka 60 procent lån till rörlig ränta jämfört med 45 procent i oktober 2008.⁷ För den totala utlåningen ökade andelen lån till rörlig ränta något jämfört med det första kvartalet 2010. Ökningstakten ser dock ut att ha avstannat under 2010.

⁵ Svenska monetära finansiella institut enligt SCB:s definition: banker, bostadsinstitut, finansbolag och övriga MFI (t.ex. investeringsfonder, värdepappersbolag och fondkommissionärer) med verksamhet i Sverige.

⁶ Tre månaders bindningstid. På grund av felrapportering till SCB har siffrorna för september 2005 till december 2009 reviderats. I november 2009 gavs 88 procent av bostadsinstitutens utlåning till svenska hushåll till rörlig ränta, och inte 65 procent som vi skrev i sista rapporten 2009.

⁷ SCB Finansmarknadsstatistik 2010-07-27.

Diagram 11. Årlig utlåningstillväxt

Källa: SCB

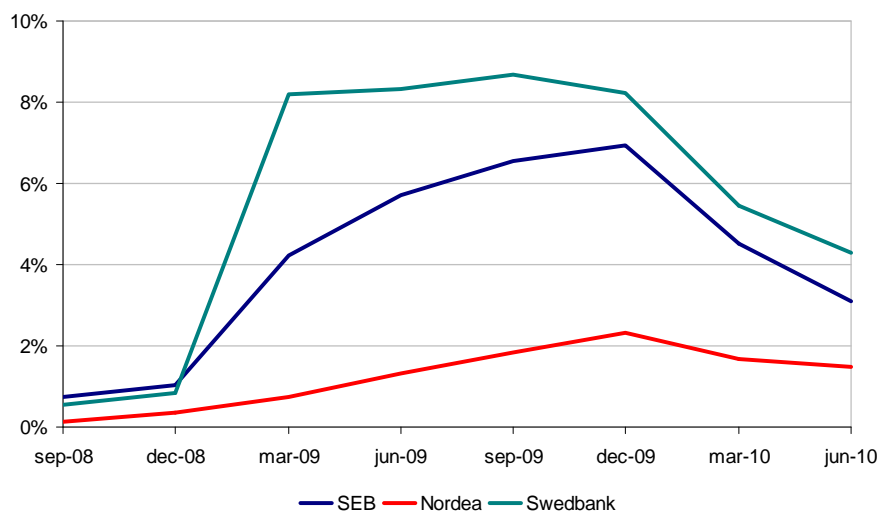
Vid utgången av andra kvartalet 2010 var den totala utlåningen till svenska företag 1 698 miljarder kronor. På årsbasis minskade utlåningen med 3,5 procent. Under årets första kvartal ökade utlåningen till företag för första gången sedan mars 2009, för att sedan minska något under andra kvartalet. Enligt Almis företagsindikator föra andra kvartalet 2010 bedömer merparten av bankcheferna att utlåningen kommer att öka under årets tredje kvartal.

Under första kvartalet 2010 emitterade icke-finansiella företag obligationer om cirka 3,6 miljarder i svenska kronor. Det är något lägre än under årets första kvartal. Det kan jämföras med det andra kvartalet 2009 då cirka 15 miljarder obligationer emitterades i svenska kronor.

Bankernas utlåning i Baltikum

De svenska storbankernas totala utlåning i de baltiska länderna uppgick vid slutet av juni 2010 till drygt 340 miljarder kronor. Det är 125 miljarder kronor lägre än vid utgången av 2008. Sedan det sista kvartalet 2008 har utlåningsvolymen mätt i svenska kronor minskat varje kvartal. Det är delvis en effekt av en starkare svensk krona. Den minskande utlåningen innebär att de tre baltiska länderna nu utgör 5 procent av storbankernas totala utlåning.

Diagram 12. Kreditförlustnivåer (netto) svenska storbanker i Baltikum

Källa: Bankernas delårsrapporter

Under det första kvartalet 2010 uppgick Nordeas, SEB:s och Swedbanks kreditförluster i de baltiska länderna till knappt 2 miljarder kronor. Det motsvarar ungefär 40 procent av de fyra storbankernas totala kreditförluster under perioden. Under det andra kvartalet var kreditförlustnivån (kreditförluster i förhållande till utlåningen) 3,3 procent uppräknat till helår 2010. Det är den lägsta kreditförlustnivån för de svenska bankerna i Baltikum sedan fjärde kvartalet 2008 (se diagram 12). Volymen osäkra lånefordringar i de baltiska länderna är i stort sett oförändrad jämfört med årets första kvartal och var drygt 46 miljarder kronor.

Den lettiska regeringen röstade i juli igenom en ny skuldsaneringslag. Den nya lagen ska göra det möjligt för låntagare som gått i konkurs att skriva av sina skulder efter två år om de betalar 35 procent av den totala skulden. Om låntagaren kan betala 50 procent av sina skulder skrivs lånen av efter ett år. Lagen planeras att träda i kraft 1 november 2010.